

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117012393
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117012393.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného T. U., o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 6.2.2018, č. k. 1PP/161/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.6.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného T. U., nar. X.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 6.2.2018, č. k. 1PP/161/2017 súd rozhodol, že podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. sa návrh odsúdeného: T. U., nar. XX.XX.XXXX, o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 08.12.2015 sp. zn. 2T/127/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.04.2016 sp. zn. 6To/14/2016, zamietla.

Proti tomuto uzneseniu Okresného súdu Trnava podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú písomne bližšie neodôvodnil do dňa rozhodnutia tunajšieho súdu. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol okresný súd o žiadosti odsúdeného o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Žiadosť odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku na jeho podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nespĺňa podmienku materiálnu, podľa ktorej by sa dalo od odsúdeného očakávať, že po prepustení na slobodu povedie riadny život.

Vo vzťahu k podmienke predpokladu, že bude odsúdený viesť po prepustení z výkonu trestu riadny život, okresný súd dospel k záveru, že riziko recidívy odsúdeného je príliš veľké. Podľa súdu, je podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody namieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienéčnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života

odsúdeného vrátane jeho trestnej činnosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Okresný súd zdôraznil, že odsúdený T. U. nie je vyučený, pred nástupom na výkon trestu bol bez pracovného pomeru a páchal trestnú činnosť. Na odsúdeného v minulosti dostatočne výchovne nevlplyvali žiadne tresty nespojené s odňatím osobnej slobody. Resocializačná prognóza je u neho menej priaznivá aj podľa hodnotenia ústavu. Všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne podľa názoru súdu nedávali dostatočnú záruku, že odsúdený by na slobode viedol riadny život a zabezpečoval si prostriedky na živobytie legálne. Pri tom podmiennečné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmiennečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť (rôznorodá trestná činnosť, najmä krádeže) mal preto súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú, podľa názoru sťažnostného súdu, zistené v celom rozsahu správne. Prvostupňový súd v otázke očakávaní ohľadne vedenia riadneho života veľmi presne identifikoval tie rozhodujúce skutočnosti, ktoré je potrebné brať pri rozhodovaní do úvahy a správnym spôsobom ich aj vyhodnotil. Vzhľadom na obsahovú správnosť a aj vyčerpávajúci rozsah príslušnej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia, sťažnostný súd nepovažuje za potrebné opakovať argumentáciu prvostupňového súdu, na ktorú na tomto mieste odkazuje.

Je možné iba zdôrazniť, že odsúdený bol doposiaľ 14-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, pričom vykonával doteraz viacero nepodmiennečných trestov odňatia slobody, bol aj podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Očakávania správania sa odsúdeného v budúcnosti je možné vyvodiť z objektívnych okolností, ktoré sa už stali a ktoré musí súd logicky vyhodnotiť. Správanie sa odsúdeného v minulosti má v tomto prípade rozhodujúci význam pri určení pravdepodobnosti jeho správania sa v budúcnosti. Početnosť predchádzajúcich odsúdení sťažovateľa vedú potom k logickému záveru, že ani predchádzajúce odsúdenia, ani príležitosť daná mu podmiennečným prepustením, nemali na neho ten výchovný účinok, aby ho viedli k riadnemu životu. Niet prečo sa rozumne domnievať, že ďalšie podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel. S poukazom na uvedené považuje sťažnostný súd napadnuté rozhodnutie za vecne správne a zákonné a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.